

"DANTONOVA SMRT", TREĆA I POSLJEDNJA FESTIVALSKA PREMIJERA 2012.

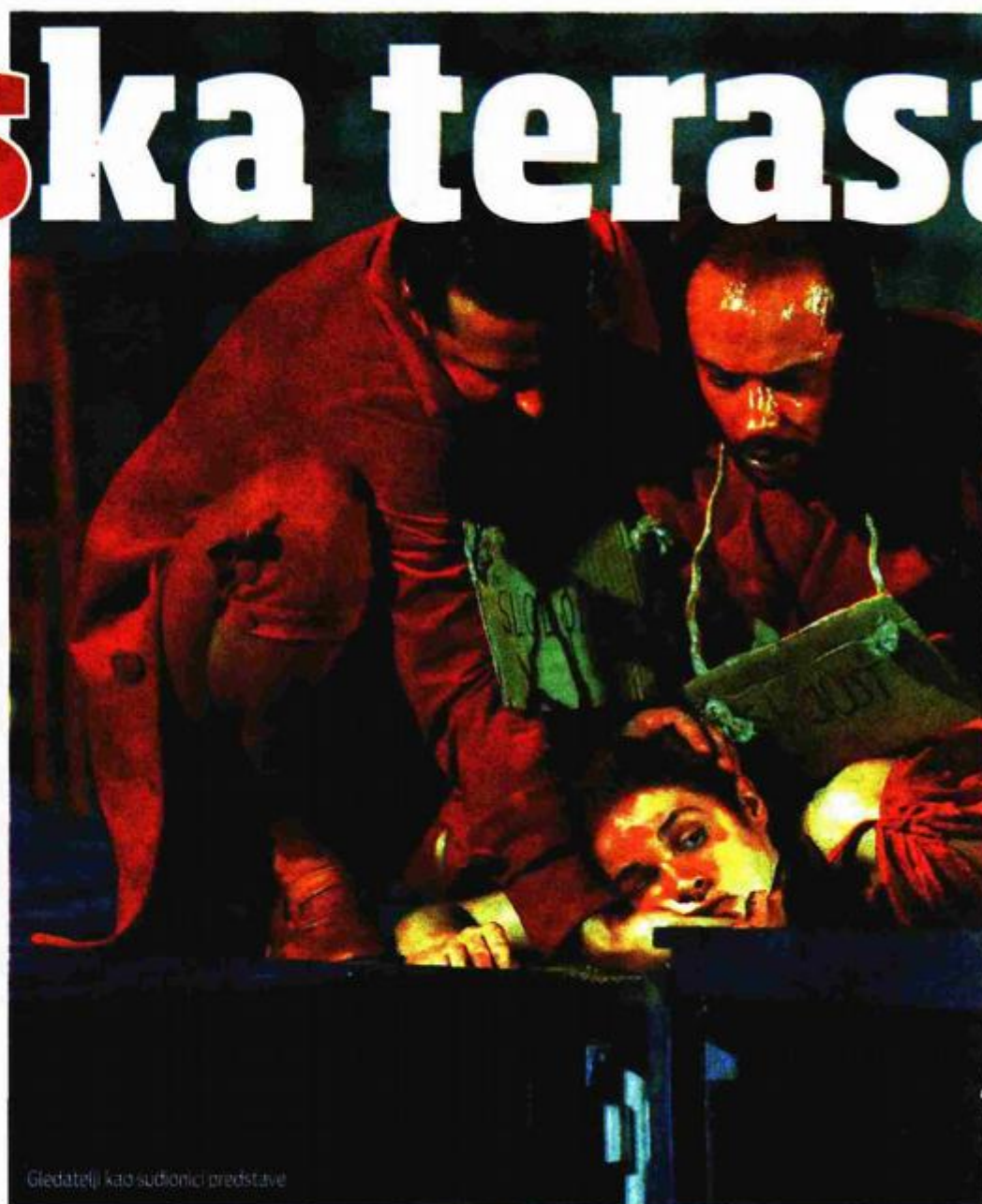
Tvrđavska terasa

Uvlačeći gledatelje u predstavu ne kao pasivne promatrače nego kao njene sudionike, na bizaran ih način 'zarobljava' na scenskom prostoru, s glavama u razini bine, među kojima se kreće glumački ansambl u furioznom tempu pokreta i riječi

Posebno iščekivana 20. kolovoza dočekana je treća i posljednja premijera 63. Dubrovačkih ljetnih igara. Iščekivanje je pratila radoznalost kako će daroviti i jedan od najnagrađivanijih hrvatskih redatelja, ujedno kontroverzni Oliver Frlić predstaviti glasovitu dramu

Georga Büchnera "Dantonova smrt". Predstavio ju je u boji krvi, mučenju i pogubljenjima koje donosi revolucija (francuska) kao sinonim i prva misao pri spomenu te riječi. Uvlačeći gledatelje u predstavu ne kao pasivne promatrače nego kao njene sudionike, na biza-

ran ih način 'zarobljava' na scenskom prostoru, s glavama u razini bine, među kojima se kreće glumački ansambl u furioznom tempu pokreta i riječi. Frlić je osobenim redateljskim pristupom pojačao priznate definicije Büchnerova djela po kojemu je ono "to-

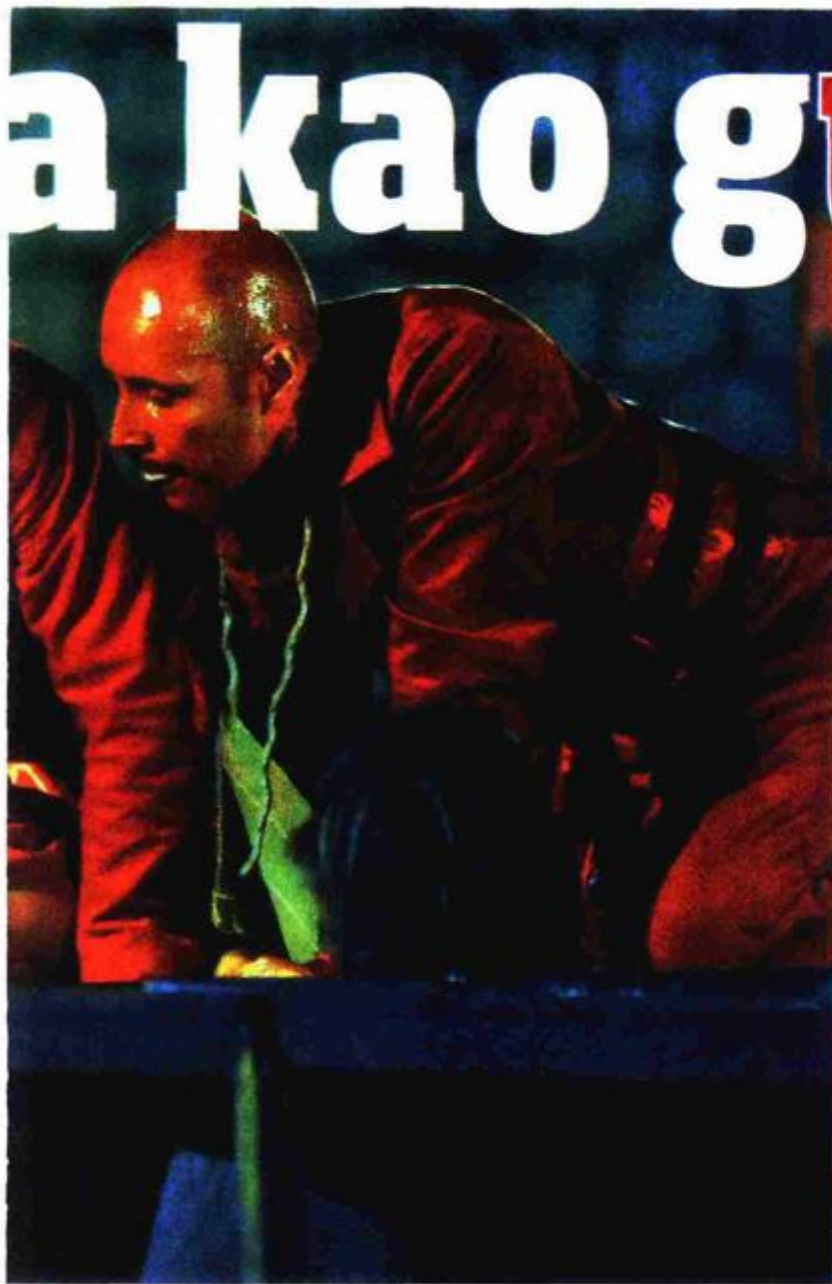

Gledatelji kao sudionici predstave

a kao gubilište

liko ispred svog vremena da će uvijek ostati univerzalno", anticipirajući "širok spektar kasnijih književnih strujanja uključujući naturalizam, ekspresionizam, egzistencijalistički teatar..."

Sukob Dantona i Robespierrea, jer Danton želi prestat s daljnjim obračunom, dok Robespierre smatra da "socijalna revolucija još nije završena", završava Dantonovim pogubljenjem. Tragični završetak jednosatne drame, a obilježena je tragikom od prvih taktova Marseljeze koja se ori tvrđavskom terasom;

do poziva na osvetu i smrt, i konačno ubitačnog sječiva giljotine koje pada na Dantonovu glavu, djeluje šokantno. Dogadaj, ni danas nepoznat na raznim prostorima velikog i nepravdnog svijeta. Teška provokativna predstava s porukom i pozivom za razmišljanje. Koliko će takva biti privlačna gledateljima?

Festivalski ansambl koji predvode Sreten Mokrović kao Danton i Milan Pleština kao Robespierre te Nikša Butijer, Filip Juričić, Dean Krivačić, Ivana Roščić i Dražen Šivak, svojom su glumom do-

prinijeli upečatljivoj ekspresivnosti predstave zajedno s autorskim timom uz redatelja Olivera Frljića, dramaturginju Mariju Karaklajić, scenografa Igora Pauška, kostimografkinju Sandru Dekanić. Vrijedno je spomenuti na kraju da je reprezentativna terasa Tvrdave sv. Ivana nakon dužeg vremena oživjela kao ambijentalni scenski prostor Igara, podsjetivši da je među rijetkim prostorima onako izolirana sačuvana za tu namjenu. Bilo bi je vrijedno više koristiti.

Sonja Seferović
Foto: Željko Tutnjević

ŽELJKO TUTNJEVIĆ